

famiose peale? Sest selle kartusse pärrast, et mitte surmliftu awu sadu, ei pea meie mitte aega wiitma, et P. ramatut saada. Ärge peite omma riklust, agga parrem piddage murret pühha kirja warrandusse cest. Kellel on P. ramat, sellele woib ta paljo kasso ja suurt tröstimist tna. Tihti ükspäinise selle p. ramatu peale watamine hoiab meid patto cest. Kui meie Jumala käskusle ülle astudes, astume omma tuppä rojasse süddame tunnistussega, siis selle pühha kirja watamisse juures meid mõistetakse weel ennam hukka meie süddame tunnistuses, ja tahtmine uut pattu tehha jääb nõdremaks. Kui meie õigusse tuggewaks jääme: siis pühha kirja luggemine toetab weel ennam ja hoiab meid . . . . Meie hing lõnneleb, püh. kirja luggemisse läbbi Jummalaga, ja ni kui ammetis olles p. koias Jummaliftu teggedega ja p. kirja luggedes, puhhastab ja parrandab ta ennam. Mõnnele rägivad, mis kasso emmeti meil on Piibli ramato luggemissest, kui meie temmast arwo ei saa. Las kül olla et sinna mõnnele kobbast arwo ei saa; agga se luggemine teeb sinna waimo tassafeks; ja se ta ei woi olla, et sa kõigest ei wõiks arwo sada: sest P. Waim on nõnda seadnud, et need ramatud on kirjutud tõlueride, kallameeste, warjo ehitajate, kirjaste ja õppimatta innimeste läbbi, selle tarwis, et legi ei wõiks räkida, et pühhast kirjast on raske arwo sada, agga et kõik wõiks mõista; et ammeti mees, ja tener, ja lesk ja kõige allam innimenne wõiks p. kirjast ennesele tõssist kasso sada . . . . Apostlid ja Prohwetid, kui ülleüldsed ma ilma õppetajad, andsid omma õppetust kõigi innimestele nenda selgeste, et igga üks omma warral, ükspäinise luggemisse läbbi woib tedda mõista . . . . sest les ei saa keigest sest arwo, mis Ewangeliunis on? Kellel on tarwis õppetaja nende sõnnade ärra selletamisse juures: Öntsad on need tassafek wainogo, öntsad on armolissed, öntsad on puhta süddamega; — ja teiste nisugguste kottade juures? . . . . Need öicendamissed, sellega teie wasto seisite, ei olle ennam, kui tühjad juttud, mis middagi ei tähenda, on teie laiskusse katted. Sinna ei tunne, mis Piibli ramatus no? Kuidas sa wõid temmast arwo sada, kui sa ei tahha ühte minutit aega wõtta, et temma sõsse wadata. Wõtta Piiblit kätte, loe ülle üks terwe selletamine: kõik, mis sa seäl arwo saad, hoiab ommas peas; mis sulle seggane ja arrosamatta on, sedda loe tihti ülle. Kui sa ta pärrast sedda ei mõista, kuidas on tarwis ärra selletada sedda kotta: siis pallu sedda, les sinust targem on, minne õppetaja juure, selleta temmale ärra ja näita tale omma himmo, et sa tahhad temma käest õppida! Mõso sa, et

Jummal nähkes sinno tahtmist tõssidust teada saada, ei lasse sinno õstmist tühjaks minna. Ehk kui sa legi ei wõiks sulle mõistust anda, siis Temma Jõse wõttab mõistlikkust tehha. Tullea sedda kobbisetud meest meele (M. teg. r. 8.), kes olli murretest loormatud, iggalt poolt litjas käes olli, ehk ta kül ei mõistnud, mis temma lugges, agga ta ifka wiibis luggeda ommas tõldas. Kui tal ni suur himmo luggeda olli tee peal, mis tal siis weel kodd olli? Jummal näggi temma süddame, kes tõssidust himmustas, temma himmo olli Jummal meele pärrast, ja kobbhe satis Jummal temmale õppetajat. Kui nüid ennam ei olle Wilippust, siis Waim, kes Wilippust satis, on iggas kottas. Ärge olgem holetumad, armjad wennad, omma lunnastamisse juures. Kõik se on meie õppetusest kirjutud . . . . Pühha kirja luggemine on wägga lange ja kallis rohki patto wasto; agga kes pühha kirja ei mõista se waob ifka süggawama patto ja hukatusse sõsse. Sest sammast sündsid walle õppetused, tullid kõik suggused hea ello wiiside kautamine ja mäsamissed. Ei olle wõimalik, koggumiste ei olle wõimalik, et se, kes hõlega ja tähhele pannemissega p. kirja loeb, ei saaks sellest miski suggust kasso.

Печатать позволяется съ тѣмъ, чтобы по отпечатаніи представлено было въ Ценсурный Комитетъ узаконенное число экземпляровъ.

Рига 28-го Октября 1859-го года.

Ценсоръ Др. И. Г. Кроль.